

ਝੂਠ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਬੋਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਬਿਆਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਪਛਤਾਵਾ ਜਾਂ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਪਤਨੀ ਨੇ ਫਲੈਟ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਹਾਉਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰੈਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਕੇ ਮੋਟੀ ਰਕਮ ਵੀ ਕਮਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਬਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ ਬੇਈਮਾਨੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ। ਬੇਈਮਾਨ ਅਤੇ ਲਾਲਚੀ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ।

(19) ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਹੈ। 24,000 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 18 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਕ ਫਲੈਟ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਦੂਜਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

(20) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਮਹਿਤਾਬ ਐਸ ਗਿੱਲ ਜੇ

ਬਚਨ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ— ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2000 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 8399

24 ਮਈ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ — ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ 'ਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ—ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ

ਜਾਇਜ਼ — ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਢੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। 6 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਅੰਤਿਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਉਹੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

(ਪਾਰਾ 11 ਅਤੇ 13)

ਆਰ ਕੇ ਗਿਰਧਰ, ਵਕੀਲ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ

ਕੇ.ਐਸ. ਸਿਵੀਆ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ

ਨਿਰਣਾ

ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ, ਜੇ

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ 24 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ (ਅਨੁਸਾਰੀ P-4 ਅਤੇ P-5)।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 30 ਦਸੰਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਸਮੇਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਗਬਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 5,382.09p, ਰੁਪਏ 2,512.50p ਅਤੇ ਰੁ. 283.50p ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਡਿਪਟੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ 12 ਜੂਨ, 1989 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 2) ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ 2 ਅਕਤੂਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਭਵਿੱਖੀ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਨਕਲ ਅਨੁਬੰਧ P-1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਹੈ)।

(3) ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 2 ਅਕਤੂਬਰ, 1989 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1)। ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਜਵਾਬ ਨੰ. 2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਕੱਤਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1), ਪਰ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਨਕਲ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2 ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਹੈ)।

(4) 2 ਅਕਤੂਬਰ, 1989 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1) ਅਤੇ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਤੋਂ ਦੁਬੀ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 748 ਮਿਤੀ ਅਗਸਤ, 1991 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸਬ ਜੱਜ 1 ਦਰਜੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਮੁਕਤਸਰ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ 2 ਅਕਤੂਬਰ, 1989 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-1) ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਅਨੁਸੂਚੀ P-2) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਣਾ। 6 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3 ਵਜੋਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੈ।

(5) ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 6 ਨਵੰਬਰ, 1993 (ਸਬ ਜੱਜ ਇਲੰਡ ਕਲਾਸ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3) ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ।

(6) ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 1 ਤੋਂ 3 ਅਤੇ 4 ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ।

(8) ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬ ਜੱਜ ਇਲੰਡ ਕਲਾਸ, ਮੁਕਤਸਰ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 6 ਨਵੰਬਰ, 1993 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-3) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਦੇਰੀ ਨਾਲ 24 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2000 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-4) ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ 24 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-4) ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਫੋਟੋਸਟੈਟ ਕਾਪੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ *ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ* ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1987 ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1976 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

(1) 1991 (2) SCT 302

(10) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(11) ਮੈਂ 6 ਨਵੰਬਰ, 1993 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਦੇ ਸਬ ਜੱਜ ਇਲੰਡ ਕਲਾਸ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ। ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ

ਮੁੱਦੇ-ਵਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਮੁਦਈ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ 2 ਅਕਤੂਬਰ, 1989 ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਨਾ ਗ੍ਰੇਡ ਵਾਧੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਸਬ-ਜੱਜ ਇਲੰਡ ਕਲਾਸ, ਮੁਕਤਸਰ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 6 ਨਵੰਬਰ, 1993 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-3) ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ।

(12) ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਜਾਂਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(13) ਮੈਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਉਹੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

(14) ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ 24 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-4 ਅਤੇ ਪੀ-5) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਲੀਵ ਐਨਕੈਸ਼ਮੈਂਟ, ਗ੍ਰੈਜੂਏਟੀ, ਕਮਿਊਟਡ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 31 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 9% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ